Η Ύδρα Των Πουλιών (feat. Πουλικάκος)

written by Manon Troppo | 03.01.2023

“Η Ύδρα των Πουλιών” είναι ένα άλμπουμ που στο σύνολο του αποτελείται από μελοποιημένα ποιήματα του κορυφαία έλληνα σουρεαλιστή ποιητή και ζωγράφου Νίκου Εγγονόπουλου.

Το εγχείρημα τόλμησε ένας από τους πλέον δραστήριους και ευρηματικούς δημιουργούς της εποχής μας, ο Socos των Socos & The Live Project Band. Η εκπληκτική ερμηνεία του Δημήτρη Πουλικάκου συμπληρώνει την υπέροχη μουσική κάνοντας αυτό το άλμπουμ ένα μικρό αριστούργημα.

Το άλμπουμ κυκλοφόρησε το 2010.

“Προς τα τέλη του ’58 (σχεδόν δέκα έξι χρονών δηλαδή) έτυχε να πέσουν στην αντίληψή μου μερικά γραπτά και κάποιες πληροφορίες για τη ζωή και τις

δραστηριότητες του οσποδάρου (ή μήπως ήταν βοεβόδας) της παραφυσικής. Αλφρέντ Ζαρρί (το όνομα ενός από τους κύριους χαρακτήρες του έχει “δανειστεί”, και το μουσικό συγκρότημα των Pere Ubu), των νταναϊστών του Τριστάν Τζαρά, καθώς και περί των Αντρέ Μπρετόν και Μπενζαμέν Περέ. Είχα ήδη δει πίνακες του Νταλί και του Μαξ ερνστ, όπως και κάποιες ταινίες του Μπουνιουέλ.
Ενάμισι χρόνο αργότερα, ψαχουλεύοντας σε κάτι παλαιοβιβλιοπωλεία της Ιπποκράτους παρέα με τον Κουτρουμπούση, έπεσα πάνω σε μια έκδοση του δεύτερου μανιφέστου του υπερρεαλισμού (του Αντρέ Μπρετόν βέβαια, και στα γαλλικά). Κατά σύμπτωση, εκείνες τις ημέρες βρέθηκα να διαβάζω για πρώτη φορά γραπτά του Νίκου Εγγονόπουλου.
Ηταν “Η Επιστροφή των Πουλιών”, “Εν ανθηρώ Ελλήνι λόγω” (πράγματι), “Μην ομιλείτε στον Οδηγόν” και “Ελευσίς” (ή επιτέλους “Έλευσις”), όλα σε εκδόσεις “επιτελείου”.
Είχαμε ένα φίλο στην παρέα (τρεις παρέες στην ουσία που, συν το χρόνο, γίνανε, κατά κάποιον τρόπο, μία), που υπηρετούσε τη θητεία του στη Σμύρνη, σε μονάδα του ΝΑΤΟ και τα τύπωνε στον πολύγραφο της υπηρεσίας. Τ’ όνομά του: Διονύσης Μαρτινέγκος.
Δε νομίζω να έχουνε βγει ποτέ από πολύγραφο πιο επαναστατικά κείμενα!
Το 55-56 ήταν ο Λίτλ Ρίτσαρντ, ο Τζέρι Λι Λιούις, ο Ελβις, ο Φατς Ντόμινο, ο Λόουελ Φούλσον, ο Λούις Ζόρνταν και άλλοι εξαιρετικοί κύριοι.
Για το ’58 τα λέω παραπάνω.
Τώρα είχε έρθει το τελειωτικό χτύπημα.
Ακούγοντας Μπο Ντίντλεϊ, πίνοντας γάρα και διαβάζοντας Εγγονόπουλο!
Σα να σε κοπανάνε με βαριοπούλα στο δόξα πατρί!!!
Η μοίρα μου ήταν πλέον καθορισμένη.”

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΟΥΛΙΚΑΚΟΣ, από το ένθετο βιβλιαράκι του cd

Η “Υδρα των Πουλιών”, το τραγούδι/το ποίημα:

Μακρινές συναυλίες, οπάλινες σπίθες του πρώτου σπιτιού μας μες στη λαύρα του θέρους,
στης Γης του Πυρός την αέναη θήρα, στους κάμπους, στα δάση, στα ουράνια,
θ’ ασπασθώ απαλά της εικόνος τα χείλη, θα χαρίσω ελπίδες σ’ αχιβάδες και κάστρα που βουβά παραστέκουν σ’ όσ’ αγγίζουν οι Μοίρες, κι όταν δύουν στα πεύκα των ειδώλων φεγγίτες αυλακώνουν μ’ αλόγατα ξύλινα χαμοκέδρου θωπείες,
θεωρίες σεπτές μυστικών δεινοσαύρων στων νερών τις πλεκτάνες που τα ζωσανε κύκνοι,
μαύροι κύκνοι, γαλάζιοι, όλο ιδέα και πόθο που λες πάει να σβήσει κι αποτόμως γυρεύει
ν’ ανεβεί πιο ψηλά, να γκρεμίσει, να σπάσει, παραθύρια ν’ ανοίξει, να φωνάξω, να κλάψει,
να ρημάξω, ν’ αράξει, να σκιστεί, να χαράξω στο χαλκό πιο βαθειά, πιο βαθειά, περιστέρια, λιοντάρια, των μαλλιών της τη νύχτα, του στρατιώτου το όπλο, τ’

αρβανίτικο χώμα,
Κι όπου φτάσει, αν φτάσει, φαντασία μετάλλου, λόγια που είπα η Πυθία σε ανύδρους εκτάσεις,
τροπικούς και πηγάδια θα διαβεί, ως να φέξει η αυγή η πλανεύτρα μ’ άυλων Κούρδων κραιπάλη,
Ν’ αγοράσει κιθάρες που μου πνίγουν τα μάτια ως να σύρω τα πέπλα που κρατά η σελήνη,
Στη μορφή μου να δέσει τη μορφή των πουλιών.

ΠΟΙΗΣΗ: Νίκος Εγγονόπουλος
ΜΟΥΣΙΚΗ: Socos
ΕΡΜΗΝΕΙΑ: Δημήτρης Πουλικάκος
ΕΠΕΞΗΓΗΣΕΙΣ/ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑ: Μήτσος
ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΗ: Socos, και Χρήστος Αλεξόπουλος στο 10

Ακούστε ολόκληρο το άλμπουμ εδώ: Η Ύδρα των Πουλιών

Ιδού τα τρία αγαπημένα μου:

Η Ύδρα Των Πουλιών (feat. Πουλικάκος)
05:41

Πολυξένη (feat. Πουλικάκος)
04:03

Τα Κλειδοκύμβαλα Της Σιωπής (feat. Πουλικάκος)
07:14